

آذربایجان

بشینجی دوره (دوره پنجم) ۵۲ - نجی نمره (شماره ۵۲) ناشر افکار فرقه دموکرات آذربایجان دی ۱۳۸۷ ص ۱

سال دو هزار و هشت نیز به تاریخ پیوست.

قرن ۲۰ قرن جنگ های امپریالیستی قرن انقلابهای رهائی بخش در تاریخ ثبت شد. قرن ۲۱ قرن خود سری ها، قرن جنگ های محلی، قرن ترور و اختشاش در مقیاس جهانی است. بزرگترین عملیات تروریستی در قلب امپراطوری جهانی، یعنی در آمریکا رخ داد و در پی آن افغانستان و عراق مورد حملات انتقام جویانه آمریکا قرار گرفت، عملیات نظامی در این دو کشور تاکنون با شدت تمام ادامه دارد. روند حوادث نشان می دهد که این عملیات بدون کمترین امید به پیروزی از جانب دولتهای غرب بشکل پیگیرانه دنبال میشود. اکنون ۷۲ درصد اراضی افغانستان تحت کنترل طالبان است و شهرهای بزرگ از جمله کابل جای امنی برای مأمورین دولتی و نیروهای « امدادگر » غرب محسوب نمی شود.

افغانستان در طول تاریخ معاصر تنها ۵۰ سال از امنیت بر خوردار بود. این وضع بیش از ۳۰ سال است که به میدان نبرد جنگ و گریز تبدیل شده است. در این جنگ فراسایشی روسیه عملاً شکست خورد و با عجله خود را از مهلکه بیرون کشید طولی نکشید کشورهای ناتو وارد افغانستان شدند آنها نیز در این مدت هیچ توفیقی بدست نیاوردند قرائن و شواهد نشان می دهد که ناتو نیز روزی از روزگار مانند روسیه افغانستان را به امان خدا خواهند سپرد و کوله بار خود را جمع کرده راهی خانه خود خواهند شد، طالبان دومین بار و برای همیشه در افغانستان بقدرت خواهد رسید.

سیاست دور از واقعیت (تکیه به قدرت) دولت بوش در عراق به جایی رسید که در آخرین روزهای دوران ریاست جمهوری خود مورد حمله کشف پرانی در بغداد قرار گرفت که برای دولت آمریکا جز حقارت چیز دیگری در پی نداشت.

سال ۲۰۰۸ برای آمریکا تنها شکست در افغانستان و عراق محسوب نمیشود. زیرا در گیری آمریکا در عراق و افغانستان، و در گیری پاکستان متحد آمریکا با عملیات تروریستی گسترده خلاصه نمیشود. بلکه بحران مالی و پشت سر آن بحران اقتصادی از آمریکا شروع شد و سراسر جهان در درجه اول اورپا را فرا گرفت. این بحران گرچه حاصل نظام سرمایه داری است اما در گیری آمریکا در خاورمیانه این بحران را تسریع نمود که باعث تعطیل فعالیت کارخانه ها و بیکار شدن میلیونها کارگر گردید.

حالا مردم این کشورها میفهمند که بیکاری و محروم شدن از در آمد روزانه چه عواقب نا گواری دارد که کشورهای پیرامون همیشه با آن دست و پنجه نرم می کنند بحران اقتصادی در کشورهای سرمایه داری اروپا از تاریخ ۱۸۲۵ شروع شد و بشکل ادواری تکرار شد. بحران ۳۳-۱۹۲۹ شدید ترین بحران اقتصادی در آمریکا محسوب میشد. ولی جنگ دوم جهانی و افزایش نیاز به تولید سلاحهای مرگبار بحران را پشت سر گذاشت و دوران «شکوفائی» اقتصاد سرمایه داری آغاز گردید. اکنون بعد از ۸۰ سال دوران شکوفائی پایان یافته بحران مالی و اقتصادی با امواج ویرانگر خود غرب و سراسر جهان را فرا گرفته حتی اقتصاد کشورهای نفت خیز جهان (خاورمیانه و روسیه) نیز در حال فروپاشی است.

دولتهای آمریکا و اروپا برای جلوگیری از تعمیق بحران چاره جز ملی کردن بانگ های خصوص و دادن وام هنگفت به کارخانه های خودرو سازی و دیگر کارخانه تولیدی و خرید سهام این شرکتها را ندارد. بدین ترتیب دو راه برای کشورهای سرمایه داری و در حال رشد وجود دارد. یکی دست نکشیدن از اقتصاد بازار «آزاد» و تحمل صدمات جبران نا پذیر آن - دومی - ملی کردن بانگها و صنایع سنگین (صنایع مادر) و تنظیم برنامه برای اداره نمودن اقتصاد.

جبر تاریخ رهبران این کشورها را در این سمت و سو قرار میدهد و سال ۲۰۰۸ سر آغاز این سمتگیری است که ما شاهد تعمیق آن در سال ۲۰۰۹ خواهیم بود.

۲۱ آذر حرکاتی یاد ایدیلدی

۱۹۴۵ - جی ایلهه جنوبی آذربایجاندا س. ج. پیشه ورینین رهبرلیگی یله قورولان ملی

حکومتین آز وخته بویوک سیاسی - اقتصادی اصلاحاتلار حیاتا کچیریمی باجاردی.

آذربایجانین شرفلی تاریخی گونلری چوخدور. انله شاه اسمایل خطای دورونده ن بو گونوموزه قدر تاریخی خرونولوگیانی نظر سالساق، بترینجه اوپونه سی گونلریمیزین اولدوغونو گوره ریک. انله آنلاردان بیری ده ۱۹۴۵ - جی ایلهه جنوبی آذربایجاندا یارانان و جمی بیر ایل حکم سورن ملی حکومتین فعالیتیدیر.

س. ج. پیشه وری نین رهبرلیی ایله یارانان ملی حکومت بیر ایل یاشاسادا، تاریخده نوز ایزینی قویا بیلیمیشدیر. بو مدت عرضینده آذربایجان دیلی رسمی دولت دیلی اعلان اولونموش، ملی مکتبلر آچیلیمیش، تبریز اونی ویرسیتی یارادیلیمیش، تورپاقلار پولسوز اولاراق کندیلره

پایلانیمیش، صحیه اوجاقلاری آچیلیمیش و بیر چوخ اقتصادی اصلاحاتلار حیاتا کچیریلیمیشدیر. س. ج. پیشه وری ملی حکومتین حربی کادرلارا اولان طلباتینی نظره آلیب، الده سلاح حکومتین قوران عسگرلرین شمالی آذربایجانین حربی مکتبلرینه گوندریلمه سینی تشکیل انتمیشدیر.

بیر چوخ یلریمچیق قالان ایشلر کیمی، تأسف که، بو تایا گوندریلن ضابطلرین تحصیلده یاریمچیق قالدی. س.س.ری - نین او واختکی رهبری ای . و. استالینین نوز سوزونون اوستونده دورماماسی نتیجه سینده ایران حکومتی ملی حکومتی قان ایچینده بوغدی. ۳۰ میندن چوخ اینسان محو اندیلدی، مینلرله اینسان اولکه دن دیدرگین دوشره ک مهاجیر حیاتی یاشاماغا

مجبور اولولار. انله او واختدان دا ایرانی مهاجرلر ترمینی دیلره دوشدو. او وخت کی ایران رژیمیندن جان قورتارانلارین بویوک بیر حصه سی ده بو تایا - شیمالی آذربایجانا پناه گنیردیلر. بو گون همین اینسانلارین اکثریتی اولکه میزده تانینیب، سچیلن اینسانلاردیر.

دکابری ۱۱ - ده ایرانی مهاجرلر جمعیتی نین تشبوسو ایله ۱۹۴۵ - جی ایله جنوبی آذربایجاندا ملی حکومتین یارانماسینی ۶۳ - جو ایلدونومو قید ائدیله. انله جمعیتین اؤز

بیناسیندا باش توتان تدبیر اورژینالیغی ایله سچیلیدیر. چونکی تدبیره قاتیلان قوناقلار آراسیندا «۲۱ آذر» حرکتینین دویوشچولری ده وار ایدی. چوخ تأسف که، بو اینسانلارین سای

گنئدیگجه آزالیر. تدبیره ایرانی مهاجرلردن و کئچمیش دویوشچولردن امیرعلی لاهرودی، فولوگیا علمری دوکتورو صابیر امیروف، فلسفه علمری دوکتورو جلال زاهدی، تاریخ المری نامزدی لطفعلی اردبیلی، یازیچی ایوب نمینی، شاعر تارینل امید، طب اونورسیتی نین معلمی، ۱۴ یاشیندا ایکن «۲۱ آذر» حرکتیندا اله سلاح اشتراک ائتمیش عادیله چرنیک بولند، موسیقی آکادمیاسینین پروفیسور ورافیک عمرانی، رسوبلیکانین امکدار آرتیستی، موغنی روشن بحجت، پارودیچی حسن جبرایلو (آهنگی) و دیگر تانیمیش ضیالیلار اشتراک ائدیردی.

تدبیردن قاباق «۲۱ آذر» حرکتینین دویوشچوسو اولموش، خالق شاعری سهراب طاهرله علاقه ساخلادیق و معلوم اولدو کی، بو گونلرده اوتوقضا نتیجه سینده آیاغی ازلیب. بو سببدن ده تدبیره قاتیلا بیلیمه جک.

تدبیری گیریش سوزو ایله پیشه وری حکومتینین دویوشن عسگری اولموش، حاضردا آذربایجان دموکراتیک فرقه سینین صدری امیرعلی لاهرودی آچدی. امیرعلی لاهرودی ۱۹۴۵ ایلین سیاسی - اقتصادی منظره سینی بیر رسام دقیقلی ایله بیزلره چاتدرا بیلدی. آخی او اؤزو شخصاً همین دویوشلرده اشتراک ائتمیش و بوتون پروسسورین مرکزینده اولموشدور. امیرعلی معلم پیشه وری حکومتینین دیگر قورولان حکومتلردن فرقی کنکرت مثاللارلا گوستریردی و قید ائندی کی، بو حکومت ئوزونون سیاسی، اقتصادی اصلاحاتلاری ایله تاریخده بویوک ایز قویموشدور. دها سونرا امیر علی لاهرودی دئمیشدیر: «بو گون سیزین قارشینیزدا اوتوران آدیله خانم ۱۴ یاشیندا، الینده سلاح آناسینی ایله بیرگه دویوشوردی. همین وخت ده اوشاقدان بویوه کیمی حامی سلاحا ساریلیب ملی حکومتین قورولماسیندا بویوک فداکارلیقلار گوستریردیلر. بو گون چوخ تأسف کی، او، اینسانلار خلی آزالیلار. ۱۹۴۵ - جی ایلین «۲۱ آذر» حرکتی لابود ایدی. شاهلیق رژیم خالقا ظلم ائدیردی. رضا شاه اولموشدوسه ده، اوغلو اونون یئرینده اوتورموشدو. ملکه دارلارین اهالینی هر آدیله شالاقلا دویملری خالقین صبر کاساسینی داشیرمیشدی. بئله بیر شرایطده س. ج. پیشه وری ۱۹۴۵ - جی ایل سنتیابری ۳ - ده آذربایجان دموکراتیک فرقه سینی یاراتدی و آز وخت ده اطرافینا بویوک طرف دارلاری توپلادی. انله یغیلان بو قوه سایه سینده ده، ۱۹۴۵ - جی ایلین ۲۱

آذر تاریخده، یعنی دکابرین ۱۲ - ده ملی حکومت قورولدو. بو حکومتده هر کسین سوز و یغینجاق آز ادلیغی تانینیردی. آز واختدا بویوک اصلاحاتلار کئچیریلدی.

آذربایجان دیلی دولت دیلی اعلان الوندو. دولت املاکی اولان تورپاقلار کندلیله پولسوز پایلاندى. لاکن بو خوش گونلر چوخ چکمدی. قوام السلطنه ایله استالین آراسیندا گندن ایکی هفته لیک دانیشیق نتیجه وئرمدی، یعنی ستالین ئوز دسته یینی ملی حکومتدن چکدی. نتیجه ده ایران حکومتی ملی حکومتی دئویردی و قان سو یئرینه آخدی. قیریلان قیریلدی، قالانلار دا خارجی اولکه لره مهاجرت ائتدیلر. بیزیم او گونلری اونوماقا معنوی حاققیمیز یوخدور. مطبوعات لا، تلویزییا ایله ایشله مک لازیمدیر کی، بو شرفلی تاریخیمیزی گنج نسلره تانیندیرا بیلک. بیز بنله گوروشلرین سایینی آرتیرمالیق. او تایداکی سویداشلاریمیز لا علاقه لری داها دا گنیشلمدیرمه لی بیک . بو گون کوچه لره چیخیب انقلاب ائتمک زامانی دئیل. هر شئی دینج یوللا حل ائتمک لازیمدیر. «۲۱ آذر» حرکتی بیزیم شانلی تاریخیمیزدیر.

فیلولوگییا علملری دوکتورو صابیر امیروف قید ائندی کی، «بو گوروشلرده چوخدان گورمه دییمیز انسانلاری گوروروک. ایستردیک کی، او تایداکی دوست لاریمیزی، قارداشلاریمیزی دا تنز - تنز گورک. ملی حکومت آز واختدا چوخ ایشلر گوردو. تبریز فلارمونیا سی نین یارانماسی دا ملی حکومتین آدی ایله باقلیدیر. «۲۱ آذر» حرکتی ائله بیر توخوم سپیب کی، او همیشه جوجه رچک».

۴۱ یاشیندا الینده سلاح «۲۱ آذر» حرکتینین اشتراک چیسی اولموش عادل خانم چرنیک بولند ده ئوز خاطره لرینی دانیشدی: «من اوشاق دا اولسام، ئوز شهریمیزده یادیمدا قالانلاری دئمک ایسته بیرم. ملی حکومتین بیر ایلیک فعالیتی دورونده بیزیم شهرین کوچه لری آسفالتلاندی، ملی مکتبلر آچیلدی، صحیه اوجاقلاری یاراندی. حامیمیز سلاحلا گوله آتماقی ئویرنیردیک. «۲۱ آذر» ائله بیر ایز قویوب کی، هله یوز ایللر ده بو باره ده دینیشیلاجاق».

عزیر حاجی بگوف آدینا موسیقی آکادمیاسینین پروفیسورو رافیک عمرانی: «من ئوزوم باکیدا دوغولموشام. آتام و بوتون قوحوملاریم جنوبی آذربایجانداندیر. آتام دا «۲۱ آذر» حرکتینین اشتراکچیسی اولوب. همیشه او تایی گورمک حسرتی ایله آلیشیب - یانمیشام. ۱۹۸۹- جو ایله سرحدلر آچیلاندا، ایلیک دفعه او تایا گئتدیم - جنوبی آذربایجانا آیاق باسارکن، ایلیب تورپاغی اوپدوم. منده وطنه بو محبیت حسینی آشیلایان «۲۱ آذر» حرکتی اولوب. یاخشی اولار کی، بو تشکیلات اولکی ایللرده اولدوغو کیمی، داها گنیش ترکیبده اولسون».

یازیچی ایوب نمینی: «۱۹۴۵- جی ایله ملی حاکمیت قورولاندان سونرا یادیم گلیبر کی، فرقه نین مرکزی کمیته سینه یئرلردن چوخلو مکتوبلار گلیردی. بو مکتوبلاردا اهالی دونه - دونه خواهیش ائیدردی کی، گلیب اولارین دا کندلرینی شاه رژیمین دن آزاد ائدک. بیز همین کندلره گئدیپ، اولاری آزاد ائدیریک. هر یئرده بیزلری بویوک جوشقو ایله قارشیلاییر، فدایرین آياقلاری آلتیندا قوربانلار کسیردیله. بو او دئمک ایدی کی، «۲۱ آذر» حرکاتی بوتون خالقین آرزوسو ایدی.»

تدبیرین سونوندا حسن جبرایلو ف مختلف شن پارودیالاری ایله تدبیر اشتراکچیلارینا خوش احوال - روحیه بخش ائدی.

انلچین ممدلی

درسهای انقلاب کوبا

مردم کوبا ۵۰ مین سال پیروزی انقلاب ملی و دموکراتیک خود را با جشن و سرور بر گزار کرد. انقلاب کوبا نخستین انقلابی بود که تحت رهبری فیدیل کاسترو در مناطق کوهستانی کوبا آغاز گردید و در کوتاه ترین مدت بشکل عملیات چریکی در مناطق روستائی گسترش یافت و به پیروزی نهائی رسید کوبا در میان کشورهای آمریکای لاتین باز هم اولین کشوری است که حکومت بزرگ زمینداران وابسته به آمریکای شمالی را بر انداخت حکومت زحمتکشان، (کارگر و دهقانان) را به حاکمیت رساند.

ویژه گی های انقلاب کوبا نسبت به انقلابهای فرودستان در اروپا و آسیا عبارت از آن است که: ۱- بدون تکیه به هیچ یک از دولتهای خارجی بوسیله گروه کوچک از جوانان پر شور کشور آغاز گردید و روستائیان را بسیج نمود، از لحاظ تاریخی در کوتاهترین مدت زمان شهرها را محاصره کرد و به پیروزی تاریخی دست یافت. ۲- انقلاب کوبا را از این جهت میتوان با انقلاب چین مقایسه کرد که هر دو انقلاب در روستاها پا گرفت و شهرها را به تصرف در آورد. ۳- فرق میان هر دو انقلاب (چین کوبا) عبارت از این است که: الف - یکی (کوبا) بدون در دست گرفتن پرچم ایدیولوژیک چپ مارکسیستی، ب - دیگری (چین) با در دست گرفتن پرچم مارکسیستی وارد میدان مبارزه مسلحانه شدند. پ - انقلابیون کوبا عضو

هیچ سازمان سیاسی نبودند. ت - در حالیکه انقلاب چین تحت رهبری حزب کمونیست

آغاز شد و

پس از پیروزی نظام سوسیالیستی را در چین پایه ریزی کرد و در اردوگاه جهانی سوسیالیستی قرار گرفت.

ث - انقلاب کوبا در شرایطی آغاز گردید که حکومت ملی سرهنگ آرنس در گواتمالا توسط عاملین آمریکا سرنگون گردید و در عین حال آمریکای لاتین از هر لحاظ (نظامی اقتصادی) تحت سلطه آمریکا بسر می برد. به عبارت دیگر «آرامش مطلق» در نیم گره غربی حکم فرما بود. ج - انقلاب چین در شرایطی آغاز شد که قسمت اعظم اراضی چین از جمله منجوری تحت اشغال ژاپن بود. و سالیانی بود که کشور کره همسایه چین جزئی از مستعمرات ژاپن محسوب میشد. انقلابیون چین از پشتیبانی سیاسی و نظامی اتحاد شوروی بر خوردار بودند. چ - در حالیکه مردم تنها تکیه گاه انقلابیون کوبا بودند.

۴- بعد از پیروزی انقلاب رفیقان نیمه راه از انقلاب رو گردان شدند و با تحریک آمریکا و با شرکت فعال نظامی آمریکا برای سرنگونی حکومت انقلابی در کوبا به عملیات نظامی متوسل شدند اما نتوانستند به هدف خود دست یابند به دو علت: الف - مردم کوبا با اراده محکم از انقلاب حمایت کردند، ب - کوبا راه سوسیالیزم را در پیش گرفت و بدین طریق از حمایت همه جانبه شوروی بر خوردار شد.

اولین مرحله انقلاب در کوبا با تحریم اقتصادی آمریکا و دست نشانندگان آمریکا در آمریکای لاتین پایان یافت.

مرحله دوم انقلاب کوبا با فروپاشی اتحاد شوروی و بر چین شدن سیستم سوسیالیستی در اروپای شرقی آغاز گردید. تحریم اقتصادی آمریکا به علاوه تحریم اقتصادی روسیه سرمایه داری کوبا را در وضع دشوار، اقتصادی قرار داد.

اراده آهنین فیدیل کاسترو رهبر انقلاب کوبا بویژه حمایت مردم کوبا از رهبران خود تنها عاملی بود که برای بقا انقلاب کوبا مؤثر افتاد.

تجربه تاریخی انقلاب کوبا نشان داد که رهبر دانا و توانا می تواند کشتی طوفان زده را به ساحل نجات برساند و رساند.

درسی که می توان از انقلاب کوبا آموخت عبارت از آنست که: انقلاب اکتبر ۱۹۱۷ را
لنین به پیروزی رساند بعد از مرگ لنین استالین آنرا به پیروزی نهالی هدایت کرد روسیه به
یکی از دو ابرقدرت جهان تبدیل گردید. بعد از مرگ این شخصیت استثنائی رهبران بی کفایت
سرکار آمدند انقلاب از تحرک بازماند، موضع تدافعی منفعلانه به خود گرفت این
«رهبران» در برابر فشار تبلیغاتی جهان سرمایه داری تسلیم شدند. اما علیرغم همه این تغییر و
تحول منفی ایده سوسیالیزم هنوز هم زنده است ایستادگی کوبا در برابر دشمن پر قدرت،
گسترش تجربه انقلاب کوبا در آمریکای لاتین، هم چنین آغاز بحران عمیق مالی و اقتصادی در
کشورهای سرمایه داری نمونه با رز جذابیت جامعه عدالتخواه در سراسر جهان است.

عراق و آینده ناروشن!؟!!

پس از اشغال عراق بوسیله آمریکا آنهم به بهانه واهی، وجود سلاحهای میکروبی ... مردم
مصیبت کشیده عراق با بدبختیهای فراوانی روبرو شده اند! ایالات متحده آمریکا بمثابه رهبر
جهان سرمایه داری با کمک «دوستان» خود، ظاهراً در پی «مبارزه» با «تروریسم» تخم
ترور و انفجار و ... را نه تنها در عراق که بلکه در منطقه وسیعی پاشید!

امروز بر کسی پوشیده نیست که حمله به عراق و معتاقب آن به افغانستان بخشی از نقشه اشغال
منطقه حساس حوضه حلیج فارس و دریای عمان و اساساً خاورمیانه بود. آمریکا می خواست با
یک تیر دو نشان بزند، نشان اول این بود که سرزمینهای استراتژیکی که سرشار از منابع غنی
انرژی هستند را اشغال کند و یا نظارت خود را بر آنها همه جانبه تر سازد و نشان دوم اینک
برای سروری بر جهان و فشار بر رقبانی چون چین، روسیه و حتی اروپا اهرمهای لازم را در
دست داشته باشد! دسترسی به منابع غنی نفت و گاز در منطقه خلیج فارس، چنگ انداختن به
نفت و گاز منطقه بسیار حساس و پر اهمیت قفقاز و آسیای میانه، آمریکای قدرتمند و توانمندی
را بوجود می آورد که قادر به اقدامات بزرگ در ابعاد وسیعی میشد، همچنین موجب افزایش
قدرت بازوی سرکوب خود در منطقه میشد و اسرائیل می توانست به ایفای نقش لازم بپردازد!

مقاومت جانانه مردم عراق و افغانستان، خوابهای شیرین را برای نئوکنسر و اتهای حاکم به کاخ
سفید که روزهای آخر اقامت خود را در این کاخ پر «ماجرا و مرموز» سپری میسازند را
ربود! آمریکا در افغانستان به تله افتاد، اوضاع پاکستان به حد غیر قابل کنترلی در آمد، ابعاد
وحشت و ترور هندوستان را لرزاند.

اسرائیل در جنگ با لبنان شکست خورد. فلسطینها علیرغم مشکلات داخلی ولی مقاومت قابل ستایشی از خود نشان دادند.

بحران شدید اقتصادی که تارپود سرمایه داری جهان را می پوساند از یکطرف و مقاومت و اعتراض مردم کشورهای پیشرفته سرمایه داری مانند انگلستان، فرانسه، آلمان، اسپانیا، ایتالیا و ... و تجدید نظر آنها در رابطه با طرحهای ماجرا جویانه آمریکا در عراق و افغانستان و ... کار را بر آمریکا دشوار تر ساخت!

دارودسته جرج بوش برای غیر قابل بازگشت ساختن «دست آوردهای» بزرگ خود در عراق (کشته شدن نزدیک به چهار و پنج هزار نفر آمریکایی در جنگ، و زخمی شدن بیش از صد هزار آمریکایی در این جنگ اشغالی، نزدیک به ۱/۵ میلیون نفر با لباس سربازی از سوی آمریکا به عراق رفته و بر گشته اند، هم اینک نزدیک ۱۴۰ هزار سرباز آمریکائی در عراق بسر می برند.) می کوشد با تحمیل قرار داد همگاری در از مدت از یکطرف و توافق رهبران نه چندان مستقل عراق به تن در دادن به اقامت طولانی مدت سربازان آمریکایی در عراق از طرف دیگر رسوایی تاریخی خود را به رهبری جدید آمریکا منتقل کند و به همفکران این برنامه ها در جهان موضوع و سوژه مذاکرات و مداخلات بعدی را هموار تر سازد.

در رهبری کنونی عراق که در مجموع شکننده و تحت نفوذ کشورهای گوناگون خارج است. وضعیت بگونه ای است که هر جناح قبل از اینکه به منافع استراتژیکی و حیاتی کشور عراق و مردم آن فکر کنند، در پی منافع گروهی و جناحی خود هستند!

اگر جناح شیعه چه تند رو و چه میانه، اساساً با اقامت طولانی مدت مهمان نا خوانده مخالف و خواهان کوتاه کردن دست بیگانگان از منابع سرشار انرژی خود هستند در عوض جناح کرد حاکمیت همه چیز را در رشد و شکوفایی کردستان عراق جستجو میکنند برای آنها انسجام و یکپارچه گی و همچنین منافع مردم عراق در درجه دوم اهمیت قرار دارد برای آنها مسئله کرد و کردستان عراق ارجحیت داشته و دارد. بی خود نیست که هوشیار زیباری وزیر امور خارجه عراق و آقای جلال طلبانی رئیس جمهور عراق از اقامت طولانی تر آمریکائیا در عراق حمایت می کنند و یا وزیر دفاع عراق که می گوید «اگر آمریکا زود هنگام عراق را ترک کند، خلیج فارس به جایگاه دزدان دریای مبدل خواهد شد ...» برخی از مفسران براین عقیده هستند که آمریکا با تشکیل یک «القاعده» دیگر در عراق که از سوی محافل معینی از حاکمان آمریکا حمایت میشود و سازمانهای بظاهر امنیتی خصوصی آمریکایی که کار حفاظت جان آمریکائیا در عراق را انجام میدهند. از این «تشکیلات» حمایت می کنند. میکوشند هر زمان که در عراق

روحیه استقلال و مبارزه با اشغالگران شدت می یابد. موج ترورها ... و انفجارها را شدت بخشند تا این خواست بحق مردم عراق در خاک و خون دفن شود!

هم اینک رسانه های وابسته به غرب تلاش دارند تا اهمیت پیمان استراتژیکی آمریکا و عراق را که جنبه اقتصادی سیاسی دارد هم پیمان سازند و بیشتر جنگ و جدل بر سر اقامت نیروهای نظامی آمریکا و عراق مورد دقت قرار می گیرد.

فشار بر دولت نوری المالکی و نمایندگان مجلس برای تصویب قرار دادها آنهم هرچه سریع تر از رقم زدن یک سرنوشت شوم و اسارت بار برای مردم عراق خبر میدهند. جنگ انداختن آمریکا بر منابع نفت و گاز عراق مسئله است که هرگز نباید آنرا فراموش کرد، وجود چند ده پایگاه نظامی آمریکا که منطقه از شاخ آفریقا تا ترکیه و عمارت متحده عربی را به محاصره در آورده حکایت از یک بازی با ابعاد بسیار بزرگتر در منطقه را دارد. مردم عراق قربانی مردم منطقه است، مردم منطقه باید به مقاومت پرشور و مرگ و زندگی مردم عراق ارزش لازم را قائل شوند و با امکانات خود به مردم عراق یاری رسانند. آینده عراق ناروشن است...

مشاهده چی

۲۰ / نوامبر سال ۲۰۰۸

آذربایجان دموکرات فرقه سینین مهاجرته اوزون مدت تمیز یاشاماسینین سبب لری قید ائتمک لازیمدیر که، فرقه عضولرینین نقلابی مبارزه یه اینامی، آذربایجان ملتی نین حقوقلارینین الهه ایدیلمه سی، سیاسی مهاجرلرین حیاتدا فرقه نی قورومالاری، استحصالات و تصرفاتدا شرفله چالیشمالاری و سایره یاخشی جهت لری ایدی. مثلا چوخلو مکافات میدال آلان ۲ نفر سوسیالیست امگی قهرمانی، یوز نفره قدر مختلف اوردین میدال آلانلار اولموشدور. علم ساحه لرینده مهاجرلر انکشاف ائتمیشلر. بنله که، ۲۵۰ نفر علملر نامزدی و علملر دوکتورلوق درجه لری آدلارینی آلمیشلار. بودا اونلارین گله جک آز ادلیغا ایشاره ایدی. آذربایجان دموکرات فرقه سی ئوزونون بوتون اجلاساری، پلنوملاری و کنفرانسلاریندا سیاسی مهاجرلری انقلابی مبارزه یه حازیرلاشیردی. خصوصیه اونلارین سودالانمالارینا

اونا گوره ده فرقه بوتون حوزه اجلاسارینا گتیریلن مسئله لر مهاجرلرین سوادلانماسینا، ئولکه نی یاخشی تانیمالارینا کومک ائتمیشدیر. فرقه بیرینجی گوندن سیاسی مهاجر اوشاقلارینین انقلابی روحدا تربیه اولمالارینا یاردیم گوستیریدی. ایوانف شهرینده و باکیدا پیشه وری آدینا انترنات مکتبلی آچیلیمیشدیر که، بورادا سیاسی مهاجر اوشاقلارینا فارس دیلی الیفباسی ئویردیلیدی. ائله جه ده سیاسی مهاجرلرله صعنت ئویرتمک، اونلارا سوادلانماغ ایچون بوتون امکانلار یارادیلیمیشدی.

یوخاریدا قید اولوندوغو کیمی سیاسی مهاجرلرین گله جک آز ادلیقا اینانراق، بوتون ساحه لرده ئوز بیلکلیرینی آرتیرماغا چالیشیرلار. اونلار چوخ آز بیر زماندا حکیملر، آقرونوملار و باشقا اختصاصلار ساحه سینده عالی مکتبلی و تخنیکوملاری قورتارمیشلار.

خصوصیله تشکیلاتی ساخلاماق ایچون شمالی آذربایجانین رایونلاریندا یاشایان سیاسی مهاجرلر بوتون رایونلاردا فعالیت ائدن تشکیلاتی یاشاتماق، اونون انتظامینی قوروماق مقصدیله بوتون امکانلاردان استفاده ائدیردیلر. اجلاسار کئچیریلیر، عضوولیک حاقلاری توپلانیر، بایرام گونلری کچیریلیدی. ۱۲ شهریور گونو و ۲۱ آذر حرکاتینین یارانماسی گونلری ۶۰ ایلدیر که چوخ یارارلی کچیریلیر.

لطفعلی فلکی (اردبیلی)

۱- لاهرودی

«سوسیال کاپیتالیزم»

هو- زین-تا او رهبر چین

انقلاب در اروپا – انقلاب ۱۷ در روسیه بعد از شکست روسیه تزاری در جنگ با ژاپن (۱۹۰۵) پایه ریزی شد. انقلاب اول در شهرهای صنعتی روسیه از جمله پترگراد، مسکو آغاز گردید.

این انقلاب شکست خورد به این سبب که بحران سیاسی و اقتصادی سراسر روسیه را فرا نگرفته بود، انقلاب دوم (۱۹۱۷) بدون خون ریزی به پیروزی رسید حاکمیت سیاسی در دست کارگران پترگراد تمرکز یافت. زمینه این پیروزی را بحران عمومی در روسیه فراهم نمود به عبارت دقیق تر حکومت موقت پایه اجتماعی نداشت کارگر و دهقان تحت رهبری حزب

سوسیال دموکرات کارگری روسیه پایه اجتماعی انقلاب را تشکیل میدادند. لنین بعنوان شخصیت برجسته انقلابی لحظه را درک نمود و در رأس نیروهای انقلابی قرار گرفت.

بدین طریق نظریه مارکس مبنی بر اینکه انقلاب پرولتاریا اول در اروپای رشد یافته پیروز خواهد شد مورد تجدید نظر قرار گرفت و در روسیه رشد نیافته به پیروزی رسید روسیه نیمه فنودال و نیمه سرمایه داری راه سوسیالیستی را در پیش گرفت. گرچه صاحبان ثروت و قدرت با اتکا به حکومت ثروتمندان جهان در مقابل انقلاب مقاومت کردند امکان بازگشت به قدرت را از دست دادند و مجبور شدند عقب نشینی کنند.

بعد از پایان جنگ داخلی سیاست نوین اقتصادی از جانب لنین مطرح شد و این سیاست با موفقیت به مرحله اجرا در آمد. در کنار بخش دولتی (سرمایه داری دولتی) فعالیت بخش خصوصی گسترش یافت در کوتاهترین مدت زمانی اقتصاد داغون شده احیا گردید. بعد از مرگ لنین رهبران روسیه شوروی درباره راه رشد اقتصادی و اجتماعی در برابر هم قرار گرفتند.

تروتسکی نظریه انقلاب بلا انقطاع را بمیان کشید و پیروزی سوسیالیزم در یک کشور جداگانه بدون حمایت از جانب طبقه کارگر اروپای غربی را دور از واقعیت تلقی نمود. استالین بر عکس بر این عقیده بود که در شرایط رشد غیر متوازن سرمایه داری در اروپا میتوان در یک کشور جداگانه ساختمان سوسیالیزم را با موفقیت به پایان رساند.

در عین حال بحث بر سر این مسئله شدت گرفت مبنی بر اینکه صنعتی کردن روسیه مانند اروپای غربی باید با اولویت دادن به صنایع سبک آغاز گردد و از این طریق است که میتوان به صنعتی کردن کشور دست یافت.

نظریه دیگر: روسیه کشور عقب مانده روستائی است باید صنعتی کردن کشور از صنایع سنگین آغاز گردد هواداران این سیاست مخالفین خود را کنار زدند، روسیه در عرض قدری بیشتر از دهسال به کشور صنعتی و کشاورزی تعاونی تبدیل گردید، بدین وسیله بود که روسیه در جنگ جهانی به پیروزی دست یافت و جای دومین ابرقدرت جهانی را از آن خود ساخت.

پیروزی روسیه در جنگ دوم جهانی پیروزی سوسیالیزم در اروپای شرقی، و پیروزی انقلاب در چین و ویتنام را نیز تأمین نمود. پیروزی انقلاب در آسیا - با پیروزی انقلاب سوسیالیستی در روسیه و اروپای شرقی جهان به دو اردوگاه تقسیم شد.

آمریکا و اروپای غربی به مرکز قدرتمند سرمایه داری تبدیل گردید. بدین ترتیب دور
نمای پیروزی انقلاب سوسیالیستی در اروپای غربی تیره و تار گردید.

سوسیالیزم در کشورهای عقب مانده جهان سومی جذابیت بیشتری به خود گرفت.
مائوتسزدون رهبر چین برای سوسیالزده کردن کشورهای جهان سومی نظریه انقلاب
بدون وقفه از طریق جنگ مسلحانه طولانی را بمیان کشید، و تجربه انقلاب چین را در مرکز
این نظریه قرار داد.

بر مبنای این نظریه جنگ مسلحانه از روستاها شروع میشود. شهرها را محاصره می
کند با فتح شهرها به پیروزی نهائی دست می باید. صاحبان این نظریه تجربه انقلاب اکتبر
۱۹۱۷ را رد می کردند و با احزاب کشورهای جهان سومی تماس برقرار می نمودند هواداران
این نظریه مورد حمایت سیاسی و مادی واقع می شدند.

بدین سبب اختلاف تئوریک و پراتیک میان روسیه و چین گسترش یافت.
شکاف میان دو کشور سوسیالیستی عمیق تر شد طرفین یکدیگر را در خیانت به
مارکسیزم و لنینیزم متهم می ساختند. چین روسیه را در تجدید نظر طلبی و روسیه چین را در
چپ روی مورد اتهام قرار میدادند..

در همین سالها بود که روسیه پایه طبقاتی حزب و دولت را کنار گذاشت، و نظریه ای را
مطرح نمود که بموجب آن خلق بدون در نظر گرفتن منسوبیت طبقاتی پایه اجتماعی حزب و
دولت را تشکیل می دهد.

رهبری چین نیز با مطرح کردن نظریه دموکراسی نوین عملاً همه طبقات و اقشار چین
را تحت رهبری حزب در ساختمان سوسیالیزم گرد هم می آورد شعار «اتحاد، مبارزه و اتحاد»
نیز از این سیاست سر چشمه میگرفت.

رادیکالزم در چین با به راه انداختن انقلاب فرهنگی، با تنبیه رهبران سرشناس و با سابقه
حزب و تبعید آنان به روستاها برای کار فزیک، با تشکیل کمونهای نظامی و اقتصادی در
روستاها گسترش یافت. مائوتسزدون از خود نا خواسته مرتکب اشتباهی شد که اقتصاد چین
زیر ضربه مهلک قرار گرفت. سیاست نادرست چین از یکطرف، سیاست مخرب لیبرال ما با
نه خروششوف در روسیه از طرف دیگر زمینه را برای پس زدن سوسیالیزم در هر دو
کشور چین و روسیه فراهم نمود.

اگر سیاست رادیکال مائوتسزدون زیر بنای اقتصاد سوسیالیستی را تحزیب نمود. حمله خروششوف به گذشته نه چندان دور روسیه پایه های عقیدتی (ایده ای) سوسیالزم راست نمود. مرگ مائوتسزدون به رهبران لیبرال چین امکان داد. با برنامه زیری دقیق تحت رهبری حزب حاکم اقتصاد سوسیالیستی در چین بتدریج برچیده شود اقتصاد سرمایه داری جایگزین آن شود. دئن سیا اوپن که مائو آنرا نماینده سرمایه داری معرفی میکرد سرکار آمو بدون هرج و مرج و خون ریزی سرمایه داری را در چین پیاده نمود.

رهبری جدید چین با جلب و جذب میلیاردها سرمایه از آمریکا و ژاپن اقتصاد قدرتمند سرمایه داری را در چین پایه ریزی نمود. بسط و توسعه صنایع سبک بویژه صنایع مصرفی هسته اصلی اقتصاد سرمایه داری در چین را تشکیل میدهد.

چین با نفوس بالای یک میلیاردی و با داشتن مواد خام ارزان و نیروی کار ارزان مانند آهن ربا سرمایه کشورهای رشد یافته را در مدار اقتصاد چین قرار داده.

هو-زین-تاو رهبر چین سیستم اقتصادی چین را سوسیال کاپیتالزم می نامد. بعبارت دیگر رهبر چین با این بیان میخواهد به مخاطب خود تفهیم کند که کاپیتالزم چین سمت وسوی سوسیالیستی را در پیش گرفته است. بنظر می رسد که منظور رهبر چین عبارت از آنست که اول باید راه سرمایه داری را در پیش گرفت تا چین به یک کشور رشد یافته سرمایه داری صنعتی تبدیل گردد و حد خود کفائی را پشت سر بگذارد و با صدور کالاهای ارزان قیمت بازار جهانی را از جمله بازار کشورهای رشد یافته را تسخیز کند، این بار گذار از سرمایه داری به سوسیالزم آسان تر شود.

مارکس نیز پیروزی سوسیالیزم در کشورهای رشد یافته اروپا را حتمی می دانست حتی گذار از سرمایه داری به سوسیالزم در انگلستان را بدون جبر انقلابی (بدون خون ریزی) یعنی از طریق مسالمت آمیز ممکن می شمرد نظریه سوسیال کاپیتالیزم رهبر چین از آنجا ناشی می شود که او و رهبران کنونی چین به سوسیالزم اعتقاد دارند لذا به گذشته و تاریخ معاصر چین احترام قائل هستند. مارکسیزم لنینیزم و ایده مائوتسزدون را چراغ راه آینده سوسیالیستی در چین می پذیرند.

با این همه شریان اقتصاد چین در دست سرمایه داران بزرگ تمرکز یافته است.

آیا اینها در آینده دور و نزدیک به برابری و برداری در تقسیم عادلانه ثروت، ثروتی که با دست پینه بسته کارگران و دهقانان چین خلق میشود تن در خواهند داد؟ البته نسل آینده است که در این مورد قضاوت خواهد نمود.

راهی که چین در پیش گرفته است با راهی که روسیه می‌رود متفاوت است رهبران چین به گفته ای خود صادق اند و با این صداقت به جلو می‌روند.

برعکس رهبران روسیه راه پدران خود را لجن مال می‌کنند، رسانه های گروهی صوتی و بصری شب روز تاریخ ۷۰ ساله روسیه را تاریخ جنایت، تاریخ خیانت، تاریخ ترور معرفی می‌کنند و با زنده کردن مردگان و نشان دادن پی در پی نوار آنها در کانالهای تلویزیونی به تلاش مذبوحا نه دست می‌زنند تا ایده برابری، و برادری، ایده تقسیم عادلانه ثروت در ذهن نسل آینده مخدوش شود.

آنها گذار از سوسیالزم به سرمایه داری منحنی را با توسل به اعمال قهر عملی کردند، ثروت ملی را از آن تازه بقدرت رسیده ها نمودند، قطب بندی تصنعی در جامعه بوجود آوردند. بعبارت دیگر برابری را از میان بردند فقر و مسکنت را بر سرنوشت میلیون ها شهروند روسیه مسلط نمودند.

رهبران کمونیست روسیه نه تنها به ملت خود بلکه به دوستان و به هم پیمانان روسیه شوروی نیز خیانت کردند. آلمان دموکراتیک را تنها گذاشتند هونکر را زیرپای هلموت کوهل قربانی کردند. حال خود تک و تنها در نظام بحران زای سرمایه داری دست و پا می‌زنند، آرزوی بازگشت بدوران امپراطوری روسیه تزاری را در سر می‌پروراندند، نه تنها با همسایگان خود بلکه با آمریکای قدرتمند نیز بازبان «قدرت» سخن می‌گویند.

چین با در پیش گرفتن راه سرمایه داری به رشد اقتصادی دست یافت، ثروت ملی آن افزایش یافت. در عرض ۳۰ سال در ردیف بزرگترین کشورهای جهان قرار گرفت.

روسیه با در پیش گرفتن راه سرمایه داری ثروت ملی را به تاراج داد، عظمت آن از بین رفت حالا بحران همه گیرمالی و اقتصادی در جهان ضربه مهلکی بر پیکر اقتصاد روسیه وارد می‌کند که توان برون رفت از آن نه تنها برای روسیه بلکه برای کشورهای رشد یافته غرب و ژاپن نیز به آسانی ممکن نیست.

اکنون نظام سرمایه داری در حال پوسیدن است.

زمانی سرنوشت جامعه فئودالی را انقلاب بورژوازی رقم زد. حالا سرنوشت نظام سرمایه داری نیز در حال رقم خوردن است.

شاید کشورهای سرمایه داری بزرگ جهان اقتصاد نو لیبرال را کنار بگذارند در راه ملی کردن بانکها و شرکت های خصوص را در پیش گیرند در برخی موارد در پیش گرفته اند. آنوقت ممکن است نظریه سوسیال کاپیتالزم هو-زین- تا او جنبه عملی به خود گیرد. یعنی نظریه مارکس درباره گذار مسالمت آمیز انگلستان به سوسیالزم (اکنون جهان) بعد از ۱۵۰ سال علمی شود.

کشمکش در اردوگاه اصولگرایان

بعد از سرکار آمدن احمدی نژاد و تمرکز حکومتی در دست اصولگرایان اختلاف میان دولت و مجلس بروز کرد. این اختلاف بویژه در جریان معرفی کابینه دولت و استیضاح تک- تک وزیران کابینه شدت یافت. وزیر کشور چند روز قبل از پست وزارت بر کنار گردید. حالا استیضاح وزیر آموزش و پرورش در دستور روز است.

اختلاف میان دولت و مجلس تنها بر سر تأیید و یا عدم تأیید این و یا آن وزیر نیست بلکه عمیقتر از آن است، و جنبه سیاسی و روانی دارد. مثلاً علی لاریجانی رئیس مجلس و احمدی نژاد رئیس دولت از لحاظ سیاسی رقیب همدیگر هستند. لاریجانی در انتخابات ریاست جمهوری بعنوان یکی از نامزدهای ریاست جمهور از احمدی نژاد شکست خورد اما به مثابه یکی از مهره های مهم نظام به ریاست شورای امنیت ملی گمارده شد و مذاکره با ماگاته بوی واگذار گردید او در انتخابات مجلس هشتم به مجلس راه یافت و به ریاست مجلس بر گزیده شد و تقابل میان دولت و مجلس وضع حادثتری به خود گرفت.

جالب است که در این کشمکش ها رهبر جمهوری اسلام با صراحت دولت احمدی نژاد را بعنوان دولت خد متگذار مورد حمایت قرار داده و از او پشتیبانی می کند.

تشدید اختلاف در اردوگاه اصولگرایان گویای این واقعیت است که جامعه ایران بدو اردوگاه آشتی ناپذیر تقسیم شده است و این تقسیم بندی نه به امروز و نه به دیروز مربوط است بلکه ریشه عمیق ملی و تاریخی و روانی دارد و در خاورمیانه بی سابقه است. گرچه ملت و

دولت در جامعه طبقاتی در مقابل هم قرار میگیرند. اما این تقابل در ایران وضع خاصی دارد. ۱۵۰ سالست که آتش انقلاب سراسر ایران را فرا گرفته است. تنها در دوران حکومت رضا شاه و حکومت بعد از کودتای ۲۸ مرداد محمد رضا شاه ثبات جبری در کشور برای چند دهه برقرار گردید و این ثبات مانند آتش زیرخاگستر باوزیدن باد انقلاب از میان رفت و حکومت دیگری سرکار آمد که از آغاز تشکیل آن ثبات سیاسی و اقتصادی کشور رخت بر بست و نارضائی میان ملت و دولت شدت یافت. دولت با اعمال قدرت جامعه را تحت کنترل شدید خود در آورد و یک «ثبات» متکی به جبر برقرار نمود ولی ثبات جبری در جامعه نتوانست ثبات در درون حکومتی را تأمین نماید.

اصلاح طلبان سرکار آمدند. مجلس و دولت را در دست گرفتند. اما جناح قدرتمند اصولگرایان در درون حاکمیت در برابر اصلاح طلبان دیوار چین برپا کردند هم فعالیت مجلس و هم فعالیت دولت اصلاح طلب فلج شد و با پایان دوره ریاست جمهوری اصلاح طلبان کل قدرت (مجلس و دولت) در دست «پرقدرت» اصولگرایان تمرکز یافت. با این همه تقابل در درون اصولگرایان جای تقابل با اصلا طلبان را گرفت.

دولت احمدی نژاد یک سیاست خارجی افراطی را در پیش گرفت و این سیاست با واکنش شدید و اعمال تحریم اقتصادی روبرو گردید که هزینه آن را مردم ایران می پردازند. تورم، گرانی، برباد رفتن ذخایر ارزی حاصل این سیاست است.

تعویض رئیس بانک مرکزی، نامه ۶۰ صفحه ای اقتصاددانان کشور به رئیس دولت، تشدید تقابل میان مجلس و دولت، اصرار روی غنی سازی اورانیوم حکومت اصولگرایان را با وضع دشواری روبرو ساخته است.

برون رفت از این وضع غیر قابل تحمل بدون اصلاح سیستم اجتماعی و اقتصادی ممکن نیست.

أ- لاهرودی

بازار آزاد و نظام سرمایه داری

دروغ بزرگ به نفع دزدها است. احمدی نژاد

سومین دهه قرن ۲۰ سر آغاز ساختمان جامعه سرمایه داری در ایران است. زیر بنای نظام سرمایه داری با وسائط دولت، در آمد نفت، انحصار دخا نیات و قند و شکر و مالیات گمرکی پایه زیری شد. راه شوسه، راه آهن ایالات کشور را بهم وصل نمود، کارخانه های تولیدی (پارچه بافی، قندو شکر و سیمان و غیره) احداث گردید، برای تأمین کادر متخصص سیستم آموزش مدرن (سبک غربی) ایجاد شد. ارتش، پلیس و سیستم قضائی مدرن بوجود آمد. سالها گذشت. سرمایه های خارجی به اقتصاد ایران جلب شد. کارخانه های مونتاژ، کارخانه های ذوب آهن، نورد آهن، کارخانه های تولید برق گسترش یافت شرایطی بوجود آمد که بر اثر آن بخش خصوص در مؤسسات تولیدی و بانکی در کنار بخش دولتی به فعالیت پرداخت، با گذشت زمان نه چندان طولانی نظام سرمایه داری با اجرای اصلاحات ارضی در سراسر کشور نهادیبه شد. بعد از انقلاب ۱۳۵۷ (۱۹۷۹) روند رشد اقتصاد سرمایه داری کند تر شد. مؤسسات تولیدی و خدماتی ملی گردید و برای مدتی کار آئی خود را از دست داد. تولیدات داخلی در برابر واردات کالاهای خارجی قدرت رقابت را از دست داد و بسیاری از کارخانه های نساجی ور شکست شدند.

بعد از آنکه اقتصاد برنامه ای در بلوک شرق جای خوردار به بازار «آزاد» داد خصوصی سازی در بخش دولتی با نسخه بانک جهانی و صندوق بین المللی پول در کشورهای در حال رشد و در روسیه و اروپای شرقی آغاز گردید. ایران نیز در کنار این کشورها قرار گرفت ولی هم به علل عینی و هم به علل ذهنی خصوصی سازی در ایران نتوانست از سرعت گسترده تری بر خوردار شود. زیرا ماهئیت این سیاست که از جانب آمریکا پشتیبانی میشد برای دولتمردان ایران قابل هضم نبود.

دولت هاشمی رفسنجانی خصوص سازی را از شرکت های دولتی آغاز نمود ولی نتوانست آنرا بشکل مطلوب پیش ببرد. دولت خاتمی لیست ۶ هزار شرکت دولتی را برای فروش عرضه نمود ولی در این کار موفقیتی بدست نیاورد.

جالب است که احمدی نژاد بازار آزاد و نظام سرمایه داری را وسیله ای نامد که به منافع دزدها خدمت می کند و به نظر وی بانک مرکزی نباید از مدل اقتصاد دیگران نسخه بر داری کند بر کناری مظاهری رئیس بانک مرکزی هم با همین کار ارتباط داشت.

احمدی نژاد میگوید: آمریکا که قله سرمایه داری محسوب میشود. اکنون به بن بست مطلق رسیده است. بحران شکننده مالی و اقتصادی مؤید این نظر است.

احمدی نژاد در رابطه با فعالیت بانک مرکزی به این مسئله اشاره می کند و میگوید: «..... وقتی هزاران نفر برای یک تسهیلات» کوچک به منظور ایجاد اشتغال به بانک ها مراجعه می کنند با در بسته مواجه می شوند، اما می بینند یک نفر دیگر ده ها میلیارد تومان پول از نظام بانکی گرفته و آن را به بازار مسکن برده نه تنها پول را پس نمی دهد بلکه دهان کجی هم می کنند.

احمدی نژاد نمونه هائی در این مورد ارائه می دهد و می پرسد.

«چرا فردی می آید و ۱۱۰ میلیارد تومان از بانک های قزوین و تهران وام میگیرد و مدعی میشود که میخواهد کارخانه بسازد. اما می بینیم می رود در تهران و مازندران به ساخت و ساز می پردازد و معوقه های خود را نیز نمی پردازد...» و یا چرا فلان آقا می آید ۱۰ میلیارد تومان از فلان بانگ می گیرد بدهی خود را نمی پردازد. اما در بانک دیگر ۳۰۰ میلیارد تومان سرمایه دارد و سود ۱۸ درصد یا بیشتر در یافت می کند»

احمدی نژاد با تحلیل وضع اقتصادی در جهان نتیجه گیری میکند و می گوید:

«... اگر بخواهیم این فرمولها و معادلاتی را که در اقتصاد سرمایه داری هست اجرا کنیم، آخر سرمایه داری همین میشود که اکنون می ببینید. اکنون می بینیم که آمریکا آخر خط اقتصاد، دچار چه مشکلات پیچ در پیچی شده و یا دیگر کشورهائی که اقتصاد سرمایه داری را دنبال می کردند چه مشکلاتی برای ایشان ایجاد شده.....»

احمدی نژاد با توضیح مختصر در مورد وضع اقتصاد جهانی اضافه می کند. «.... من در طول دو سه سال در این مسیر هوشدار دادم و گفته ام روندی که این اقتصاد طی می کند... به سمت دره حرکت است، در واقع نظام سرمایه داری پایان خوشی ندارد، چون ذات آن بر اساس عدالت نیست.» وی گفت «کسانی که به نظام سرمایه داری معتقد بودند نیز می گویند

بازار آزاد است که همه چیزی را تنظیم می کند ولی این یک دروغ بزرگ به نفع دزدها قالتاقها و متخلفان است».

احمدی نژاد در انتقاد از سرمایه داری اصطلاح مارکیستی را بزبان می آورد و بدرستی ماهیت طبقاتی سرمایه داری را به شکل عریان به نمایش می گذارد و با نفی مطلق سرمایه داری الترناتیوی (بدل) برای آن ارائه می دهد و به کارشناسان و مسئولان نظام بانکی توصیه می کند:

«شما باید در این سیستم ادبیات اسلام را بیاورید و وارد کنید، کار حرام، حرام است و اگر در اقتصاد وارد شود پدر اقتصاد را می آورد. نمی شود کار حرام را حلال کرد. در نظام سرمایه داری اصل حرام و حلال رعایت نشده و در واقع اصل حرام و حلال و قبح این مسئله برداشته شده و اینها راه حل ما نیست»

احمدی نژاد رئیس جمهوری کشور ۷۰ میلیون نفری است اشتغال و از این طریق تأمین زندگی مرفه برای آنان و وظیفه درجه اول دولت را تشکیل می دهد، برای رسیدن به این هدف چنانچه خود ایشان می گوید. در چارچوب سیستم سرمایه داری امری است غیر ممکن بنا براین باید سیستم سرمایه داری بر چیده شود سیستم عدالتخواه جایگزین آن شود، این سیستم است که حرام را یعنی استثمار انسان از انسان را کنار بگذارد و در زیر پرچم نظام نوین مردمی حلال جای حرام را بگیرد. بعبارت دقیق تر فرمول کار برای همه، تحصیل و بهداشت برای همه به مرحله اجرا در آید. چنین نظامی است که ثروت ملی را در اختیار دولت قرار می دهد سرمایه ملی را در تولید بکار میگیرد برابری واقعی مردم در اداره مملکت را تأمین می کنند بانکها را از رانت خواری دور می کند، جامعه به یک شرکت تعاونی مبدل میشود، مأمورین دولت در خدمت مردم قرار می گیرند. اصل برابری و برادری در جامعه جای فرمانروائی یک طبقه به طبقات و افشار دیگر را می گیرد. حالا نام چنین نظام هر چه باشد مهم نیست مهم آنست که امکان کار برای همه بوجود می آید و از. این طریق زندگی مرفه برای همه فراهم میشود.

احمدی نژاد بعنوان رئیس دولت باید یا تجزیه و تحلیل وضع اجتماعی و اقتصادی جهان و ایران به این نتیجه که ما بعنوان خواننده نظریات ایشان آن رسیدیم برسد.

متن سخنرانی احمدی نژاد را می توانید در سایت اخبار روز بخوانید.

دموکراسی در آمریکا و روسیه

دموکراسی یکی از ویژگی های جهان پیشرفته سرمایه داری را تشکیل میدهد. آمریکا جزئی از کشورهایی که دموکراسی در آن ۲۰۰ سال است نهادینه شده است. مهاجرین اروپایی از قرن ۱۵ در آمریکا سکونت گزیدند و در قرن ۱۸ به استقلال این کشور نائل آمدند و قانون اساسی دموکراتیک را تدوین نمودند از آن تاریخ است که آمریکا بشکل فدرال اداره میشود، و وظایف و حقوق رئیس جمهور، مجلس نماینده گان و سنا بشکل دقیق مشخص شده است. ناقضین قانون اساسی صرفنظر از مقام و مسئولیت خود مورد مؤاخذه قرار میگیرند. چنانچه نیکسون رئیس جمهور وقت به اتهام استماع تلفون رقیب انتخاباتی خود (رسوایی واترگیت) مجبور شد از مقام ریاست جمهوری استعفا دهد.

۲۰۰ سال است که تعداد نماینده گان مجلس و سنا ثابت مانده و مورد تغییر قرار نگرفته است. رئیس جمهور بطور مشخص برای چهار سال انتخاب میشود و پیش از دوبار حق شرکت در انتخاب شدن را ندارد و تخطی از آن امری است محال.

اروپائیان دموکراسی را از یونان قدیم به ارث گرفته اند بعد از پیروزی انقلاب بورژوازی در اروپا دموکراسی جزئی از زندگی شهروندان را تشکیل میدهد. بدین ترتیب هر شهروند اروپایی و آمریکایی در جامعه جا و مقام خود را می شناسد، از حقوق شهروندی بر خوردار است و وظایف شهروندی خود را اجرا می کند.

انتخابات در سطح کشور و در سطح ایالات با سیستم تحزب انجام می گیرد. هر حزبی پیروز میشود. در رأس قدرت قرار میگیرد. در چنین سیستم دموکراتیک روحیه پرستش به مقام، حرص و ولع برای دست یابی به قدرت جای خود را به تبعیت از قانون و استقرار نظم در کشور می دهد.

روسیه بعنوان کشور اروپایی و آسیایی از این قواعد مستثنی است. زیرا دموکراسی برای این کشور کالای وارداتی از غرب است. بعد از متلاشی شدن اتحاد شوروی در روسیه نو

بشینجی دوره (دوره پنجم) ۵۲ - نجی نمره (شماره ۵۲) ناشر افکار فرقه دموکرات آذربایجان دی ۱۳۸۷ ص ۲۱

پای سرمایه داری دهها حزب سیاسی و سازمانهای اجتماعی پا بوجود نهادند. با اینکه سیستم انتخاباتی چند حزبی در این کشور نهادینه شده اما اکثر این احزاب نتواسته و نمی توانند نقش

مؤثری در اداره مملکت ایفا نمایند. رئیس جمهور و نماینده گان در پارلمان دلخواه هیأت حاکمه سر از صندوق بیرون می آورند.

در انتخابات ۱۹۹۶ ریاست جمهوری میلیون ها پول خرج شد و رئیس جمهور مورد حمایت طبقه حاکمه در مرحله دوم ۵۷٪ رای مردم را بدست آورد و در کرسی ریاست جمهوری ابقا شد.

۸ سال اخیر سیستم سیاسی در روسیه تثبیت شده و انتخابات بشکل «دموکراتیک» انجام میگیرد. در انتخابات اخیر پارلمان و ریاست جمهوری ۱۱ حزب شرکت کرد تنها ۴ حزب با بدست آوردن حداقل ۷٪ رای به پارلمان راه یافتند بقیه احزاب از شرکت در پارلمان محروم شدند. تنها حزبی که در انتخابات پارلمان و در انتخابات ریاست جمهوری با آوردن اکثریت نماینده گان پارلمان (از ۴۵۰ نفر نماینده ۳۶۵) حزب روسیه متحد است که همه لوايح دولتی را بدون کم و کاست تصویب می کند. بدین ترتیب زمینه برای حکومت خود کامه فراهم میشود. خود کامگی است که سیستم سیاسی روسیه را با سیستم سیاسی اروپا حتی با سیستم سیاسی لهستان متمایز می سازد.

رئیس جمهور بعد از ۸ سال جای خود را به معاون اول نخست وزیر تفویض نمود. خود مقام نخست وزیری را بعهده گرفت اکثریت (۳۹۶ نماینده) پارلمان روسیه بدون قید و شرط به این تصمیم مهر تأیید گذاشت.

رئیس جمهور جدید در پیام سالانه خود پیشنهاد نمود که دوره ریاست جمهوری آینده ۶ سال دوره پارلمان آینده ۵ سال باشد. پارلمان روسیه این پیشنهاد را تصویب کرد. تنها حزب کمونیست (۵۷ نماینده) علیه آن رأی داد.

اقتصاد سرمایه داری و سیستم سیاسی سرمایه داری جهان شمول است. در اروپا و آمریکای شمالی سیستم دموکراتیک حاکم است. دیکتاتوری خشن و خود کامه در این کشورها جای پائی برای خود ندارد.

دموکراسی در روسیه شکل ظاهری دارد. اما در عمل کشور است خود کامه (البته بدون اعمال خشونت) قدرت طلبی در دستگاه حکومتی روسیه جای ویژه دارد.

در آسیا، آفریقا و آمریکا لاتین سیستم خود کامگی حاکم است زیرا سرمایه داری در این کشورها از چارچوب عقب مانده گی خارج نشده بنابراین زمینه برای حکومت خود کامگان فراهم است.

بدین ترتیب جهان یک پارچه به دو قطب پیشرفته و عقب مانده تقسیم شده است که یک میلیارد از شش میلیارد ساکنین جهان در یک قطب مرفه زندگی می کند. این یک میلیارد است که از آزادی های سیاسی بر خورداراند و در انتخابات (البته نه صددرصد) شرکت می کنند و به نامزد یکی از احزاب حاکم رأی می دهند. هم انتخاب کنندگان، هم انتخاب شوندهگان بر خلاف کشورهای جهان سومی و روسیه کنونی از منصب پرستی دوری می جویند.

تروریزم مرز نمی شناسد

موج پرتلاطم و ویرانگر ترور شهر آرام بمبئی هندوستان را نیز بکام خود کشید ثروتمند ترین و حساسترین ترین منطقه شهر (هتل های منحصر بفرد) بشکل ناگهانی در دست افراد مسلح قرار گرفت مردم جهان از این عملیات غافل گیرانه تروریست ها غرق در حیرت شدند. در عرض ۳ روز عده ای زیادی از مسافرین خارجی و محلی کشته و یا زخمی شدند. معلوم شد که مرتکبین این جنایت در پاکستان تعلیم دیده اند، و این عملیات لجام گسیخته را از پاکستان به هندوستان کشیدند.

روزنامه هندوستان تایمز به نقل از سازمان اطلاعات هند این عملیات را به لشکر طیبه نسبت داد که می تواند عواقب آن اوضاع در منطقه را و خیم تر کند، تنش میان هند و پاکستان را تشدید نماید.

حمله تروریست ها به هتل پر تجمل بمبئی حلقه از رشته حلقه های تروریستی است که بعد از متلاشی شدن اردوگاه شرق سراسر جهان را فرا گرفته است.

اولین عملیات تروریستی از جانب پرزیدنت یلتسین در ۴-۳ اکتبر ۱۹۹۳ در مسکو رخ داد، مدافعین ساختمان شورای عالی و عده ای زیادی از شهروندان بدون اسلحه توسط نیروهای مسلح روسیه به قتل رسیدند ولی این کشتکشتار در داخل شهر مسکو محدود نشد سراسر روسیه را فرا گرفت.

بمب گذاری در زیر زمین ساختمانهای مسکونی در مسکو و در شهرهای دیگر روسیه به ویرانی خانه ها و کشته شدن دهها و صدها انسان بی گناه منجر شد. بدنبال این انفجارها قفقاز شمالی به صحنه ای جنگ پارتیزانی و عملیات تروریستی طویل المدت تبدیل گردید.

جمهوری های خود مختار چچن و اینقوشتیا و داغستان بیش از ده سال است که با حکومت مرکزی روسیه بشکل مسلحانه می جگند مسئولان و مأمورین انتظامی را ترور می کنند. یاد آوری میکنیم که اهالی قفقاز شمالی مسلمان هستند. در عرض بیش از ۲۰۰ سال

بشکلی از اشکال و با استفاده از فرصت مناسب طبل جدائی از مسکو را بصدا در می آورند، می کشند و کشته میشوند اما به هدف استقلال طلبانه دسترسی پیدا نمی کنند.

دومین موج ترور در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ در نیویورک انعکاس جهانی پیدا کرد. این عملیات دهشتناک با واکنش شدید دولت آمریکا روبرو گردید با حمله آمریکا به افغانستان طلبان و عراق صدام حسین تروریزم دولتی و بنیاد گرائی سراسر جهان را فرا گرفت.

بدین ترتیب دهه پایانی قرن ۲۰ و دهه آغازین قرن ۲۱ جنگ نا منظم و بدون مشخص شدن خط جبهه میان اروپا و آمریکا (مسیحان) و آسیا (مسلمانان) شدت یافت.

این جنگ به جنگ صلیبی قرون وسطی شباهت دارد که کلیسای کاتولیک رم آنرا برای تصرف ارض مقدس (محل تولد عیسی مسیح) را به راه انداخت تا از این طریق منطقه مسلمان نشین خاورمیانه و شمال آفریقا را به مستعمره اروپا مبدل سازد.

لشگریان صلیبی بعد از چند قرن شکست خوردند و به خانه خود باز گشتند. اما این بار برعکس مسلمانان برای مقابله با دولت های مسیحی اروپا و آمریکای تجاوزگر به عملیات نظامی بشکل ترور و تروریزم متوسل شده و می شوند. حمله اعراب مراکشی به ایستگاه راه آهن اسپانیا بمب گذاری پاکستانی تبار اتباع انگلیس در متروی لندن جان صدها انسان بیگناه را به قربانی گرفت.

سراسر افغانستان، پاکستان و عراق را عملیات تروریستی فرا گرفته است. خبر گزاریهای سراسر جهان هرروز اخبار منفجر شدن بمب در مناطق پر جمعیت شهرها در این کشورها را با آب و تاب بخش می کنند.

در این انفجارها به ندرت یکی دو سرباز آمریکا و مأمور درجه دار دولتی در عراق گشته میشود. اما هر روز در این انفجارها دهها و صدها انسان عادی و دور از سیاست نابود میشوند. و خانواده ها بی سرپرست می مانند.

آیا این عملیات تروریستی و یا مبارزه مسلحانه علیه آمریکا و هم پیمانان او جزئی از مبارزه ضد امپریالیستی است؟ اگر چنین است آیا میتوان آنرا مبارزه طبقاتی تلقی نمود؟ راستی اوسام بن لادین صاحب ثروت مبارز ضد امپریالیستی است؟

اگر او بعنوان مرد مبارز در صف مبارزان ضد امپریالیستی قرار دارد چه برنامه ای برای بهبود وضع زندگی مردم عادی در کشورها خاورمیانه دارد؟

آیا عملیات نظامی و تروریستی برای اوسام بن لادین عرب وملا عمر افغانی هدف است یا وسیله برای رسیدن به هدف؟

با در نظر گرفتن وضع موجود در جبهه نامرئی (ترور افراد بیگناه) و با در نظر گرفتن نقش بنیاد گرائی در عملیات تروریستی، میتوان به این نتیجه رسید که، تروریسم جز کشتکشتار هدفی دیگری ندارد.

حمله به امپریالیسم جهانی با تکیه بدین و استفاده از دین بعنوان وسیله در این بندشعر
«ترسم نرسی به کعبه ای اعرابی راهی که تو میروی به ترکستان است تبلور یافته است.»

۱- لاهرودی

تکیه بر در آمد نفت چه عواقبی در پی دارد؟

ایران یگانه کشوری در خاورمیانه است که اکتشاف و استخراج نفت در آن تاریخ صد ساله دارد. معادن نفت و در آمد آن بیش از چهل سال در انحصار کامل دولت انگلیس قرار داشت. بالاخره با پی گیری میلیون ایران صنعت نفت ملی شد این بار کنسرسیوم آمریکائی انگلیس و فرانسه وی آنرا به انحصار خود در آورد و عملاً صاحب تام الا اختیار ثروت ملی ایران شد. بعد از جنگ اسرائیل و اعراب (۱۹۷۳) بهأ نفت بشکل جهش وار افزایش یافت، سهمیه دولت ایران از این با بت بشکل چشم گیری بالا رفت و در تدوین بودجه دولت نقش تعیین کننده ایفا نمود.

بعد از سرنگونی رژیم گذشته و تشکیل حکومت انقلابی صنعت نفت تمام و کمال در دست دولت متمرکز شد و در آمد کامل آن در اختیار دولت قرار گرفت. از آن تاریخ ۳۰ سال می گذرد قیمت نفت در این سالها بشکل تصاعدی بالا رفت اوایل سال ۲۰۰۸ میلادی هر بشکه نفت به ۱۵۰ دلار رسید ولی بروز بحران مالی در آمریکا و گسترش آن به اروپا و پائین آمدن رشد اقتصادی در جهان صنعتی تقاضا به نفت کمتر شد بدین سبب بهأ آن نیز رو به کاهش گذاشت.

ایران بعنوان صادر کننده نفت با مشکلات غیر قابل حل روبرو است لذا مجبور است هم با بحران اقتصادی در جهان و هم با تحریم اقتصادی دست و پنجه نرم کند. در آمد ارزی کشور نسبت به چند ماه گذشته سه بار کاهش یافته و این روند هم چنان ادامه دارد.

ویژگی های ایران و اقتصاد آن به هیچ یک از کشورهای صادر کننده نفت شباهت ندارد. مردم ایران و حکومت بر آمده از آن نیز خود ویژگی هائی دارند. که مردم کشورهای خا

ورمیانه از آن بر خوردار نیستند.

افراط و تفریط عمده ترین این ویژگی ها را تشکیل میدهد. برای ایرانی و حکومت‌های ایران هم در سیاست داخلی و هم در سیاست جهانی راه وسط وجود ندارد به عبارت دقیقتر تسامح و تساهل برای آنان مفهوم بیگانه و غیر قابل قبول است.

حکومت ها به مردم اعتماد ندارد و مردم نیز نسبت به حکومت بر خورد مشابهی دارد. فشار توتال بر جامعه از بی اعتمادی متقابل سرچشمه میگردد. در سیاست خارجی نیز بر خورد یک نسق است چنانچه حکومت گذشته قلابه وابستگی از خارج را بخاطر حفظ موجودیت خود بشکل داوطلبانه بگردن نهاد، منافع کشور را قربانی امیال خود ساخت و به همین سبب از صحنه سیاست ایران خارج گردید. این را میگویند تفریط در سیاست خارجی. حکومت کنونی بر عکس ۳۰ سالست که در سیاست خارجی خود حدافراط را در پیش گرفته است. ۳۰ سالست با به راه انداختن جنگ روانی با کشورهای بزرگ بویژه با آمریکا در گیر است.

در حالیکه دو جنگ خونین جهانی در قرن ۲۰ روی هم رفته ۹ سال (هر یک ۴ و ۵ سال) طول کشید و ۵۰ میلیون قربانی داد بعد از پایان جنگ روابط میان دولت های در گیر شکل عادی خود گرفت و دشمنی ملتها و دولتها به بوته فراموشی سپرده شد.

روابط سیاسی و اقتصادی میان آنها گسترش یافت. علیرغم تضاد و حتی در گیری میان دولتها، بویژه دولتهای اروپا به قطع روابط سیاسی و اقتصادی منجر نمیشود و در جهان یک پارچه (گلوبال) همسزیستی بعنوان سیاست جا افتاده مورد پذیرش همه دولتها است. زیرا هیچ دولتی در انزوا نمیتواند در امور سیاسی به خصوص در امور اقتصادی موفق باشد.

در ایران هیچ یک از این اصل مسلم رعایت نمی شود و در نتیجه کشور در انزوای کامل قرار گرفته است. اکنون بحران مالی به اضافه تحریم اقتصادی زندگی مردم عادی را با دشواریهای سخت روبرو ساخته است. تورم، بیکاری، اعتیاد. باصطلاح بحران جنسی از این قبیل مشکلاتی است که دولت از حل آن عاجز است.

کشورهای صادر کننده نفت بنابه گفته رئیس سازمان اوپک بعلت پائین آمدن بهأ نفت متحمل زیانی شده اند که میزان آن به ۷۰۰ میلیارد دلار می رسد. در چنین شرایطی است که افت تولید، افزایش بیکاری در بالا ترین سطحی قرار دارد، بحرانی که محصول باز ارباصطلاح آزاد است ایران را نیز مانند دیگر کشورهای جهان بکام خود می کشد.

ایران کشور ثروتمندی در خاورمیانه است که دارای اقلیم مختلف می باشد. در جنوب طی سال هواگرم در شمال تابستان ملایم و زمستان سرد است. در چنین کشوری با اجرای

سیاست درست اقتصادی میتوان آذوقه اهالی را بشکل کافی تأمین نمود. اما سالیان در از است که مردم ایران عملاً با واردات کلان مواد غذایی زندگی می کنند امسال در نتیجه خشک سالی دولت مجبور است بنا نوشته روزنامه سرمایه ۶ میلیون تن گندم وارد کند که بهاً آن دو میلیارد ۴۶۰ میلیون دلار است. بنابه نوشته این روزنامه ایران پس از ۱۰ سال به بزرگترین وارد کننده تبدیل میشود و در صدر وارد کنندگان گندم در جهان قرار میگیرد.

عیسی کلانتری وزیر سابق جهاد کشاورزی در گفتگو با «سرمایه» میگوید «... دلیل کاهش تولید گندم در سال جاری فقط خشکسالی نیست بلکه سوء مدیریت باعث این کمبود عظیم است.»... «اگر امسال شرایط خشکسالی نیز حاکم نمی شد نسبت به سال قبل بطور حتم دو میلیون تن کاهش تولید داشتیم.»

اگر بنزین وارداتی ۸ میلیارد دلاری را به آن اضافه کنیم فقط برای وارد کردن ۲ قلم جنس (گندم و بنزین) بیش از ۱۰ میلیارد ارز از کشور خارج میشود.

مشکل گندم و بنزین کوچکترین رقم خروج ارز از ایران است. علاوه از گندم و بنزین سالانه در حدود ۴۰ میلیارد دلار ارز برای وارد کردن مواد مصرفی از کشور خارج میشود.

همه این هزینه ها از منابع ارزی وابسته به نفت تأمین میشود. در شرایط کنونی بحران مالی و اقتصادی در جهان وضع زندگی مردم دشوار تر خواهد بود.

متوقف شدن کارخانه های اتومبیل سازی و هواپیما سازی در اروپا و آمریکا نیاز به سوخت کمتر میشود و بهاً نفت نیز از این ره گذر تا حد چشم گیری پائین می آید.

بیش از ۶ میلیارد انسان در سراسر جهان زندگی می کنند و این رقم هر سال افزایش می یابد بیش از ۵ میلیارد آنها در جهان سوم، در بازار فروش کالاهای اروپائی و آمریکا بارکود روبرو است. و این رکود است که اقتصاد کشورهای صنعتی را با بحران ساختاری روبرو ساخته است. این بحران بازار «آزاد»، بحران سیستم اقتصاد نو لیبرال است، بحران خصوصی سازی در جهان سوم است که ایران نیز مانند دیگر کشورهای جهان سومی در دریای متلاطم این بحران غوطه ور است.

آخرین جنگ از سلسله جنگها در میان اعراب و اسرائیل

بیش از ۶۰ سال است که آتش جنگ در سر زمین ارض مقدس (فلسطین) شعله ور است در این سالها دهها هزار عرب خانه و کاشانه خود را ترک کرده و در کشورهای همسایه پناه گرفته اند. هزاران عرب فلسطینی کودک و جوان، مرد و زن جان خود را از دست داده اند. در همه این جنگها با زنده اعراب و برنده اسرائیل بوده است.

اسرائیل در جنگ ۶ روزه سال ۱۹۶۶ سراسر فلسطین را در کرانه غربی رود اوردون، نوار غزه، ارتفاعات جولان (سوریه) و شبه جزیره سینا را اشغال نمود. بعد از مرگ جمال الناصر با پا در میانی آمریکا بین اسرائیل و مصر قرار داد صلح امضا شد و سحرای سینا به مصر باز گردانده شد. اما اسرائیل از ضمیمه تمام مناطق فلسطین چشم پوشی نکرد بدین منظور شهرکهای در مناطق عرب نشین فلسطین احداث نمود و یهودی ها را در این شهرکها اسکان داد و با این عمل حق حاکمیت اعراب را در سر زمین اجدادی خود از آنها سلب نمود. بدین ترتیب جز مبارزه برای اعراب فلسطین راه دیگری باقی نماند. این مبارزه سالها طول کشید. در نهایت امر ارتش اسرائیل از غزه بیرون شد و شهرکهای یهودی نشین را برچید مسئله بر چیدن شهرکهای یهودی نشین در کرانه غربی رودخانه اردن موضوع مذاکره میان اعراب و اسرائیل واقع گردید. در این میان یا سر عرفات رهبر وقت فلسطین بشکل مرموزی فوت کرد خلا رهبری بوجود آمد. محمود عباس جای یاسر عرفات را گرفت اما نتوانست این خلا را پر کند.

در این زمان بود که در نوار غزه انتخابات بر گزار گردید. حماس به پیروزی دست یافت رهبری حماس در رأس دولت قرار گرفت اسرائیل از این پیروزی نا خرسندی خود را بیان نمود. اما مسئله در اینجا پایان نیافت اختلاف میان حماس و سازمان فتح شدت یافت و به درگیری مسلحانه منتج گردید.

در نتیجه این درگیری نیروهای مسلح فتح از نوار غزه بیرون رانده شد. حماس کنترل کامل نوار غزه را در دست گرفت. فتح در کرانه رودخانه اردن مستقر شد. بدین ترتیب اراضی فلسطین تجزیه شد، دولت فلسطین در دو منطقه جداگانه استقرار یافت. دولت حماس در موضع رادیکال ضد اسرائیلی دولت فتح در موضع معتدل (هوادار مذاکره با اسرائیل) قرار گرفتند. فاجعه کنونی در نوار غزه از همینجا آغاز گردید.

اسرائیل راه خروج و ورود غزه را بست از ارسال مواد غذایی و سوخت به غزه جلوگیری کرد. نوار غزه بطور کامل از دنیای خارج منزوی گردید.

موضع آشتی ناپذیر اسرائیل نسبت به دولت حماس زمینه را برای درگیری نظامی میان اسرائیل و حماس فراهم نمود. پرتاب موشک از داخل غزه به مناطق مسکونی در شمال اسرائیل بهانه ای شد برای حمله هوایی و زمینی اسرائیل به غزه.

این عملیات از جانب اسرائیل در سالهای درگیری میان اعراب و اسرائیل بی سابقه است.

در عرض بیش از ۶۰ سال سلسله جنگها میان اعراب و اسرائیل رخ داده است. در همه این جنگ ها با زنده اعراب برنده اسرائیل بود. این بار شاید آخرین بار اسرائیل با آرایش قوا خود را در برابر جناح سازمان حماس قرار داده است که نه ارتش منظم، نه توپ و تانک دارد تا در برابر تهاجم اسرائیل مقاومت نماید. پرتاب موشک تنها وسیله انتقام جویانه است که برای حماس نتایج معکوس دارد. بیش از دو هفته است که اسرائیل از هوا و زمین شهرها و مناطق مسکونی غزه را میکوبد در نتیجه صدها مردوزن، پیر و جوان و کودک خورد سال کشته و زخمی میشوند. اما کن مسکونی، مساجد مدارس و بیماستان ها ویران میگردد. این عملیات و حشیانه نفرت و انزجار جهانیان را علیه اسرائیل برانگیخته است. هزاران نفر برای اعتراض به کشت و کشتار مردم بیگناه در غزه به خیابانها می میریزند، پرچم اسرائیل و آمریکا را به آتش میکشند. این اعتراضات در شهرهای بزرگ اروپا و آمریکا و آسیا در حال گسترش است. اما همه این اعتراضها و قطعنامه های شورای امنیت سازمان ملل متحد از جانب گروه حاکم در اسرائیل رد می شود. بدین طریق اسرائیل مصمم است ساکنین نوار غزه را با ویران کردن شهرها و ادار به تسلیم کند.

تاریخ تکرار میشود. نازی های آلمان در نیمه اول قرن ۲۰ سیاست یهودی کشی را بابتی رحمی پیش می بردند. در دهه اول قرن ۲۱ فرزندان هولوکاست انتقام نازی ها را از اعراب فلسطین میگیرند. شک نیست که سران اسرائیل سزای عمل خود را خواهند دید و درگیری نظامی میان اعراب و اسرائیل دیگر بار رخ نخواهد داد.